



บทความวิชาการ (Academic article)

ทิศทางสำหรับการขยายเครือข่ายดนตรี เพื่อสนับสนุน และพัฒนาดนตรีศึกษา ในประเทศไทย

The Directions to Expand Music Affiliation for Supporting Music Education in Thailand

น้อยทิพย์ เฉลิมแสนยากร

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Noithip Chalermpanyakorn

College of Music, Mahidol University

weanweanpianopop@gmail.com

Received: Nov 03, 2020

Revised: Nov 24, 2020

Accepted: Apr 27, 2021

Published: Apr 30, 2021



บทคัดย่อ

บทความนี้ นำเสนอปัจจัยในการพัฒนาความร่วมมือของเครือข่ายทางดนตรีศึกษา ซึ่งกระบวนการในการพัฒนาทางดนตรีศึกษานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเครือข่ายและความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน ที่จะทำให้เกิดการดนตรีศึกษาในประเทศพัฒนาไปอย่างมีทิศทาง ตอบรับต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาองค์กรเกี่ยวกับดนตรีศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าในประเทศไทย กลุ่มเครือข่ายดนตรีศึกษามีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทสมาคมและองค์กรสาธารณะ ประเภทโรงเรียนดนตรีและกลุ่มองค์กรเอกชน แต่ถึงแม้จะมีกลุ่มเครือข่ายดนตรีศึกษาในประเทศไทย ซึ่งรับผิดชอบในกระบวนการและภาคส่วนต่าง ๆ แต่องค์กรเหล่านั้นยังขาดความร่วมมือและการสร้างระบบเครือข่ายเพื่อทำงานร่วมกัน ซึ่งหากมีการร่วมมือกันสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย ซึ่งควรประกอบไปด้วย องค์กรจากภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และสถานศึกษา ก็จะสามารถพัฒนา วงการดนตรีศึกษาในเชิงของการพัฒนารูปแบบดนตรีศึกษาในประเทศไทย การพัฒนารูปแบบเครือข่าย ดนตรีศึกษาในประเทศไทย และการพัฒนากระบวนการฝึก และพัฒนาครูดนตรีในประเทศไทย ซึ่งจะสามารถช่วยสนับสนุนให้ดนตรีศึกษาในประเทศไทยก้าวขึ้นไปในระดับโลกได้

คำสำคัญ: เครือข่ายดนตรี, ดนตรีศึกษา, การศึกษา

Abstract

This article aims to provide information about factors in effectively developing teaching and learning music and cooperation of relevant associations. The collaboration between organisations enhances music education's drive and development in Thailand amongst a strong wind of changes.

The study showed two types of music associations in Thailand: music associations and private organisations. Although some music associations existed in Thailand, those associations have not cooperated effectively and have not had a functional association system to work together. The development of music education in Thailand needs to drive and be developed by the cooperation between associations and private organisations to strengthen music education association. The creation of relations between music associations and private organisations helps create music education, set a new generation of music operations in Thailand, and develop the music teacher training program to advance Thai music education worldwide.

Keywords: music affiliation, music education, education

บทนำ

ในสังคมโลกและสังคมไทย ดนตรีได้ถูกผสมผสานและรวมเป็นส่วนหนึ่งไปกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาใดของชีวิต และดนตรีไม่สามารถถูกตัดขาดออกจากชีวิตของมนุษย์ได้ ดังนั้นดนตรีซึ่งมีบทบาทสำคัญนี้จึงถูกจัดให้นำมาอยู่ในการจัดการเรียนการสอนของมนุษย์ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนดนตรีทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า “ดนตรีศึกษา”



ในสังคมโลกได้มีการพัฒนาดนตรีศึกษาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งในประเทศไทยก็เช่นกัน ดนตรีศึกษาได้เข้ามามีบทบาทในทุกช่วงชีวิตของคนไทย เริ่มตั้งแต่ปฐมวัยจนกระทั่งถึงวัยชรา ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนดนตรีในชั้นเรียนของโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนดนตรีต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการเรียนการสอนผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันก็ยิ่งทวีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีการเปิดการเรียนการสอนดนตรีก็ได้เปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับดนตรีศึกษาโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการเปิดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ หรือแม้กระทั่งวิทยาลัยดนตรีต่าง ๆ เพื่อพัฒนา และผลิตครูดนตรีตลอดจนนักดนตรีศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ได้แก่ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก แต่ผู้คนส่วนมากก็ยังเกิดคำถามว่า “เพราะเหตุใดดนตรีศึกษาของประเทศไทยจึงไม่มีการพัฒนาเทียบเท่าต่างประเทศได้ ?”

จากคำถามข้างต้นที่เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับพัฒนาการของดนตรีศึกษาในประเทศไทย ทำให้ผู้เขียนมีความสนใจ และต้องการศึกษาเพิ่มเติม โดยผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางเพื่อเข้าร่วมงาน Music & Drama Education Expo: A Rheingold Event 2017 ณ ลอนดอน สหราชอาณาจักรเมื่อวันที่ 9 – 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา จากการเข้าร่วมงานดังกล่าว ผู้เขียนได้เข้าร่วมการประชุม สัมมนา และได้รับความรู้ต่าง ๆ มากมาย สิ่งที่คุณเขียนประทับใจ และเล็งเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทย คือ แนวคิดการพัฒนาและเชื่อมต่อเครือข่ายดนตรี โดยจากประเด็นที่ผู้เขียนให้ความสนใจนี้ ทำให้สามารถวิเคราะห์ถึงกระบวนการจัดงานในครั้งนี้ อันเป็นผลที่เกิดมาจากการรวมกลุ่มกันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับดนตรีต่าง ๆ จำนวนมาก ไม่เพียงแต่เป็นการรวมกลุ่มกันขององค์กรทางดนตรีเท่านั้น แต่เป็นการร่วมมือกันระหว่าง โรงเรียน มหาวิทยาลัย ร้านค้า สำนักพิมพ์ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายในงานมีการสัมมนาให้ความรู้มากกว่า 60 ประเด็น มีการสนับสนุนองค์กรร้านค้าต่าง ๆ ในการออกร้านแสดงสินค้ากว่า 150 ร้าน และเป็นงานที่รวบรวมผู้เข้าร่วมงานไว้มากกว่า 2,500 คน (Music & Drama Education Expo, 2017) นอกจากนั้นหัวข้อการประชุมสัมมนายังเน้นไปที่การสร้างเครือข่ายทางด้านอาชีพครูดนตรี การสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กร ครู นักเรียน และสถาบันดนตรีต่าง ๆ เพื่อทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่เครือข่ายต่าง ๆ จะได้เร่งแก้ไขปัญหานั้น และเร่งพัฒนาในด้านต่าง ๆ ซึ่งหากมองย้อนกลับมายังประเทศไทย สิ่งประเทศไทยยังขาดอยู่ไม่ใช่การจัดงานประชุม งานสัมมนา หรือการออกร้าน แต่สิ่งที่วงการดนตรีศึกษา และวงการดนตรีในประเทศไทยขาด คือ “การสร้างเครือข่ายดนตรี”

เครือข่ายดนตรีในประเทศไทย

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการสนับสนุนเครือข่ายดนตรีในประเทศไทยนั้น ไม่ได้หมายความว่าประเทศไทยไม่มีเครือข่ายดนตรี แท้จริงแล้วภายในประเทศไทยมีเครือข่ายดนตรี และเครือข่ายดนตรีศึกษาที่สำคัญซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ ประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะ ประเภทกลุ่มโรงเรียนดนตรี และกลุ่มองค์กรเอกชน (สวितรี ชีวะสาธิต, ม.ป.ป.)



กลุ่มประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะ

สำหรับกลุ่มประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะ เป็นประเภทองค์กรที่มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ จุดมุ่งหมายเพื่อผลประโยชน์ร่วมของสมาชิก (Mutual-benefit) และจุดมุ่งหมายเพื่อสาธารณะ (Commonweal organization) (สาวิตรี ชีวะสาธณ, ม.ป.ป.) ภายในประเทศไทยมีองค์กรที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินงานในลักษณะดังกล่าว 2 องค์กร ทั้งสององค์กรเป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนวงการดนตรี และวงการดนตรีศึกษา ได้แก่ สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมครูดนตรี (ประเทศไทย) มีรายละเอียดของแต่ละองค์กรดังต่อไปนี้

1. สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นสมาคมที่ก่อตั้งขึ้นจากพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระราชทานพระราชวโรกาสให้นักดนตรีทั้งนักดนตรีอาชีพ และนักดนตรีสมัครเล่น ผู้ประพันธ์เพลง นักร้อง และผู้เรียบเรียงเพลงเข้าเฝ้าฯ เพื่อถวายงานอย่างใกล้ชิด เมื่อมีจำนวนสมาชิกของวงดนตรี และนักดนตรีภายในกลุ่มเพิ่มขึ้น พระองค์จึงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ และนายเอื้อ สุนทรสนาน รวมตัวกับนักดนตรีทั้งหมด ก่อตั้งขึ้นเป็น “ชมรมดนตรี” ซึ่งภายหลังที่ได้พระราชทานพระราชดำรัสเนื่องในงานวันสังคีตมงคลครั้งแรก เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2509 ทางชมรมดนตรีจึงได้ถือโอกาสนั้นก่อตั้งเป็น “สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย” โดยยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ (สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560) ในปัจจุบันนายวิรัช เทพโสธร ได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย เป็นสมัยที่ 2 พร้อมด้วยคณะกรรมการบริหารของสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยกว่า 16 คน

บทบาทหน้าที่ของทางสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์มีความชัดเจนและต่อเนื่องอย่างเห็นได้ชัด จากการเริ่มต้นที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นสมาคมที่สนับสนุนการเล่นดนตรี และการถวายงานพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่หลัก คือ การสนับสนุนงานแสดงดนตรีและการเล่นดนตรีเป็นหลัก ดังนั้นในปัจจุบัน บทบาทหน้าที่ที่ทางสมาคมได้มีโอกาสดำเนินงาน คือ การจัดงานแสดงดนตรี และงานแสดงคอนเสิร์ตต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดการแข่งขันดนตรีทั่วทั้งภูมิภาคในประเทศไทย ทางสมาคมฯ ยังได้มีโอกาสดำเนินงานของทางสมาคมฯ ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อที่นักดนตรีในภูมิภาคจะได้รับโอกาสและมาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของทางสมาคมฯ ทั้งนี้ทางสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้เปิดโอกาสให้นักดนตรี นักประพันธ์เพลง นักร้อง ผู้เรียบเรียงดนตรีสามารถเป็นสมาชิกกับทางสมาคมได้

2. สมาคมครูดนตรี (ประเทศไทย)

สมาคมครูดนตรี (ประเทศไทย) หรือ Thailand Music Educators Association (TMEA) เป็นสมาคมที่เป็นการรวมกลุ่มของครูดนตรีทั่วประเทศไทย โดยการก่อตั้งของกลุ่มครู อาจารย์ และนักดนตรีศึกษาที่มีชื่อเสียงภายในประเทศไทย โดยกลุ่มผู้ก่อตั้งล้วนเป็นนักวิชาการด้านดนตรีศึกษาที่มีประสบการณ์ และมีบทบาทสำคัญในการเป็นครูดนตรี และเป็นผู้ผลิตครูดนตรีจากหลากหลายสถาบัน และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สำหรับสมาคมครูดนตรี (ประเทศไทย) นี้ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ



และเป็นที่รู้จักของกลุ่มครุชนครี และนักดนตรีศึกษาในระดับหนึ่ง ในปัจจุบัน รองศาสตราจารย์อรรณ
บรรจงศิลป์ ได้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกสมาคมฯ พร้อมด้วยคณะกรรมการบริหารงานสมาคมครุชนครี
รวม 13 คน จากการรวมกลุ่มในครั้งนี้ย่อมส่งผลที่ดีในแวดวงดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีศึกษา
เนื่องจากสมาคมฯ ได้มีการรวมกลุ่มของครุชนครีโดยผ่านเครือข่ายของสมาชิกสมาคม ซึ่งจะเป็นอีกช่องทาง
ในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครุชนครีภายในประเทศไทย นอกจากนั้นทางสมาคมเอง
ก็จะสามารถทราบถึงปัญหาและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครุชนครีต้องประสบในการทำงาน การทำงาน
และดำเนินงานขององค์กร หรือสมาคมในรูปแบบนี้จะมีผลโดยตรงต่อวงการดนตรีศึกษา
เพราะเป็นองค์กรที่มีความเฉพาะทางดนตรีศึกษาอย่างแท้จริง ดังนั้นประเด็นต่าง ๆ ในการประชุม
การบรรยาย สัมมนา ให้ความรู้ หรือการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จะตรงประเด็นสำหรับสมาชิกของสมาคมฯ
ได้มากกว่าองค์กรในลักษณะอื่น ๆ (สมาคมครุชนครีประเทศไทย, 2560)

สำหรับในด้านการดำเนินงานของสมาคมครุชนครี (ประเทศไทย) ถือได้ว่ามีบทบาท
ในการขับเคลื่อนวงการดนตรีศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะทางสมาคมฯ ได้มีการจัดการประชุม สัมมนา
และให้ความรู้แก่ครุชนครีอย่างสม่ำเสมอ โดยหัวข้อที่จัดการสัมมนา และให้ความรู้ นั้น
เป็นประเด็นหัวข้อที่ครอบคลุมในเนื้อหาของดนตรีศึกษาทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล เพื่อที่ครุชนครี
จะสามารถนำไปปรับใช้กับชั้นเรียนภายในโรงเรียนได้จริง ไม่เพียงนั้นยังมีการให้ความรู้แก่ครุ
ในด้านระบบการศึกษาซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับระบบการศึกษาในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้ง
ให้ข้อมูลที่ทันสมัยแก่ครุชนครี นอกจากนั้นยังมีการประชุมในระดับบริหารเพื่อทำการพัฒนา
ในด้านต่าง ๆ ของสมาคมอยู่เสมอ สำหรับช่องทางในการติดต่อกับทางสมาคมครุชนครี (ประเทศไทย)
สามารถติดต่อได้อย่างรวดเร็วผ่านเว็บไซต์ และโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เช่น Facebook
ของทางสมาคมครุชนครี (ประเทศไทย) ซึ่งจะมีการปรับปรุงและนำเสนอข้อมูลที่ทันสมัย
และน่าสนใจ รวมทั้งการประชุม อบรม และสัมมนาอยู่เสมอ (สมาคมครุชนครีประเทศไทย, 2560)

จะเห็นได้ว่าสมาคมดนตรีทั้งสองสมาคมที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนวงการดนตรี
และวงการดนตรีศึกษามีการแบ่งบทบาทหน้าที่กันอย่างชัดเจน โดยสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์จะเน้นไปที่กลุ่มนักดนตรีเป็นหลัก ไม่ได้เน้นไปที่ด้านการศึกษา หรือการให้ความรู้
ด้านดนตรีเป็นเป้าหมายหลัก หรือกล่าวได้ว่าแทบจะไม่ได้มีบทบาทหน้าที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
ด้านดนตรีศึกษาแต่อย่างใด ส่วนสมาคมครุชนครี (ประเทศไทย) จะมีความมุ่งมั่นอย่างชัดเจน
ที่จะพัฒนาระบบการศึกษาและพัฒนาการทำงาน รวมทั้งให้ความรู้แก่ครุชนครี ซึ่งเมื่อทั้งสองสมาคมนี้
ต่างมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันก็ย่อมส่งผลในแง่ดี และแง่ลบ สำหรับในแง่ดีเมื่อทั้งสองสมาคม
ได้มีการทำงานที่มีความแตกต่างกัน มีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ก็จะทำให้ชัดเจน
ในบทบาทหน้าที่ในการทำงาน มีความชัดเจนในขอบเขตที่ต้องเข้าไปมีบทบาท แต่เมื่อวิเคราะห์ในเชิงลึก
ก็จะพบว่าบทบาทหน้าที่ของทั้งสองสมาคมนี้มีความเชื่อมโยงกันและมีการสนับสนุนกันอย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้ โดยสมาคมครุชนครีจะเน้นไปที่การศึกษาซึ่งก็จะส่งผลในระยะยาวไปสู่การผลิตครุชนครี
และนักดนตรีภายในประเทศ ซึ่งเมื่อครุชนครีและนักดนตรีที่ถูกผลิตมานั้นก็ต้องมีบทบาทหน้าที่
ในการเป็น “นักดนตรี หรือผู้ที่มีความสามารถทางดนตรี” ดังนั้นสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยก็จะเข้ามา



มีส่วนร่วมในจุดนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการสนับสนุนการแสดงดนตรี การแข่งขันดนตรีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนอาชีพของนักดนตรี ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในด้านวิชาชีพ ของนักดนตรี และผู้มีความสามารถทางด้านดนตรี หากพิจารณาจุดอ่อนของสองสมาคมนี้แล้ว พบว่ามีการร่วมมือ วางแนวทางนโยบายที่มีความเชื่อมโยง และมีการสนับสนุนกันและกัน เพื่อสร้าง เครือข่ายที่มีความเข้มแข็งของวงการดนตรีในประเทศไทย ซึ่งกลยุทธ์ และวิธีการรวมทั้งแนวทาง ในการสร้างเครือข่ายดนตรี และดนตรีศึกษาในประเทศไทยนั้นจะมีรายละเอียดวิธีการในหัวข้อต่อไปนี้

กลุ่มโรงเรียนดนตรี และกลุ่มองค์กรเอกชน

นอกเหนือไปจากองค์กรในประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะแล้ว ภายในประเทศไทยยังมี กลุ่มโรงเรียน และองค์กรเอกชน ซึ่งเป็นองค์กรที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อธุรกิจ (Business concern) และมีจุดมุ่งหมายเพื่อการบริการ (Service organization) โดยองค์กรเหล่านี้จะมีกระบวนการดำเนินการ ที่สนับสนุนและพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทยในหลากหลายบทบาท ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียน การสอน การจัดการสอบเพื่อวัดระดับดนตรีในระดับชาติและนานาชาติ การจัดการแข่งขัน และงานแสดงดนตรี เป็นต้น จึงถือได้ว่าองค์กรเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อน วงการดนตรีและวงการดนตรีศึกษาของประเทศไทย ซึ่งจะยกตัวอย่างองค์กรสำคัญจำนวน 3 องค์กร ได้แก่ โรงเรียนดนตรีสยามกลการ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น และ Trinity College London (ประเทศไทย) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนดนตรีสยามกลการ (Yamaha Music School)

โรงเรียนดนตรีสยามกลการ หรือที่รู้จักกันในนาม “โรงเรียนยามาฮา” ซึ่งเปิดทำการเรียนการสอน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 โดยในปัจจุบันมีโรงเรียนเครือข่ายทั่วประเทศจำนวนมากกว่า 90 แห่ง มีนักเรียนรวมมากกว่า 35,000 คน ใช้หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดย Yamaha Music Foundation จากประเทศญี่ปุ่น และเป็นหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก (โรงเรียนดนตรีสยามกลการ, 2560) ซึ่งทางโรงเรียนจะมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ และมาตรฐานเดียวกัน มีการสนับสนุน การเรียนการสอนผ่านการจัดการสอบวัดระดับของทางโรงเรียน การแข่งขันดนตรีและการแสดงดนตรี สามารถกล่าวได้ว่าเป็นโรงเรียนดนตรีที่มีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นผู้นำในการจัดการเรียนการสอน และการศึกษาด้านดนตรีให้เป็นอันดับหนึ่งในประเทศไทยและมีมาตรฐานเทียบเท่าในต่างประเทศ ซึ่งจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียนจะเน้นไปที่การให้การศึกษาด้านดนตรี ในขั้นพื้นฐานเพื่อการต่อยอด และพัฒนานักเรียนไปสู่การเป็นนักดนตรีมืออาชีพต่อไป (โรงเรียนดนตรีสยามกลการ, 2560)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนสยามกลการนั้นมีเครือข่ายของตนเองที่มีขนาดใหญ่ และมีความแข็งแกร่ง โดยโรงเรียนสยามกลการได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มากมายที่เกี่ยวข้อง กับวงการดนตรี และวงการดนตรีศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการจัดการแสดง และจำหน่ายเครื่องดนตรี การจัดงานแสดงดนตรีในทุกแนวเพลงซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าร่วมชมการแสดงได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ในการจัดงานในลักษณะนี้ย่อมเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอน และเป็นการสนับสนุนนักดนตรี มืออาชีพให้มีพื้นที่ในการแสดงดนตรี นอกเหนือไปจากการแสดงดนตรีแล้วยังมีกิจกรรมการอบรมครู



ในทุกเครื่องดนตรี โดยจะเชิญนักดนตรีมืออาชีพในระดับประเทศ และระดับนานาชาติมาทำการอบรมให้ครูของโรงเรียนในเครือข่ายสากล แต่ในการจัดกิจกรรมการอบรมครูของโรงเรียนดนตรีสยามกลการนั้นจะจัดอบรมให้แก่ครูดนตรีภายในโรงเรียนเท่านั้น ซึ่งส่งผลทั้งในแง่ดีและข้อจำกัด สำหรับในแง่ดีนั้นคือ ครูดนตรีภายในโรงเรียนเครือข่ายสากลจะมีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลดีแก่นักเรียนและส่งผลต่อการพัฒนาระบบดนตรีศึกษาได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องด้วยโรงเรียนสยามกลการเป็นโรงเรียนเอกชน ดังนั้นข้อจำกัด คือ ครูดนตรีที่ได้รับการอบรมก็จะเป็นครูดนตรีที่อยู่ในโรงเรียนเครือข่ายสากลเท่านั้น หากโรงเรียนเครือข่ายสากลได้มีโอกาสร่วมกับสมาคมและองค์กรอื่น ๆ ในการส่งเสริมการอบรมและพัฒนาครู หรือแนะแนวทางในการจัดการอบรมและพัฒนาครู ก็จะสามารถพัฒนาและมีการช่วยเหลือระหว่างองค์กรได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มโอกาสทางดนตรีศึกษาให้แก่นักเรียนและครูอีกด้วย

จากการศึกษากิจกรรมขององค์กรโรงเรียนดนตรีสยามกลการสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมของโรงเรียนดนตรีสยามกลการนั้นจะเน้นไปที่การจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการทำธุรกิจของโรงเรียน ทำให้ไม่น่าแปลกใจเนื่องจากโรงเรียนจำเป็นต้องดำเนินงานตามหลักของการดำเนินงานทางธุรกิจ จากจุดประสงค์ดังกล่าวนี้จึงทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ถ้าโรงเรียนดนตรี หรือองค์กรต่าง ๆ ได้มีการร่วมมือกัน สร้างเครือข่ายร่วมกับโรงเรียนดนตรีสยามกลการ ก็จะสามารถนำพาดนตรีศึกษาในประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าได้มากยิ่งขึ้น

2. สถาบันดนตรีเคพีเอ็น (KPN Music Academy)

สถาบันดนตรีเคพีเอ็นถูกก่อตั้งขึ้นจากแนวคิดที่ว่า “ดนตรีสามารถส่งเสริม และจรรโลงสังคมได้ นอกจากนั้นดนตรียังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และจิตใจของเยาวชน” (สถาบันดนตรีเคพีเอ็น, 2557) ซึ่งแนวคิดนี้เป็นแนวคิด และเจตนารมณ์ที่สำคัญของครอบครัวของคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช จึงทำให้คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช และคุณณพ ณรงค์เดช ซึ่งเป็นบุตรชาย จัดตั้งบริษัท เคพีเอ็น มิวสิค จำกัด ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2543 ซึ่งบริษัทเคพีเอ็นได้ตั้งขึ้นจากการจัดการประกวดร้องเพลงระดับประเทศ ในรายการชื่อ “การประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทาน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย หรือ KPN AWARD” ซึ่งเป็นรายการประกวดที่ถูกจัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นทางบริษัทยังได้พัฒนา และดำเนินธุรกิจสถาบันสอนดนตรี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นสถาบันดนตรีในระดับแนวหน้า และมีความต้องการที่จะเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนดนตรีแบบครบวงจรที่ทันสมัยที่สุดในประเทศไทย สำหรับในปัจจุบันมีสาขาแล้ว 60 แห่งทั่วประเทศ (สถาบันดนตรีเคพีเอ็น, 2557)

สำหรับบทบาทหน้าที่ขององค์กรสถาบันดนตรีเคพีเอ็นที่มีต่อวงการดนตรี และวงการดนตรีศึกษา คือ การจัดกิจกรรมแสดงดนตรี การจัดการแข่งขัน การจัดการสอบวัดระดับของโรงเรียนในสถาบันดนตรี เคพีเอ็น การวัดมาตรฐานครูของสถาบันฯ การจัดกิจกรรมพัฒนาครู การจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านดนตรี (Music Workshop) การจัดกิจกรรมดนตรีเพื่อสังคมและกิจกรรมทางธุรกิจของบริษัท ซึ่งหากดูแล้วกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นจะไม่มีมีความแตกต่างระหว่างโรงเรียนดนตรีในกลุ่มสยามกลการเท่าใดนัก เนื่องด้วยลักษณะการดำเนินการของโรงเรียนที่จะต้องเกี่ยวข้องกับธุรกิจ



ของทางบริษัทตั้งนั้น กิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นจะเน้นเพื่อสนับสนุน นักเรียน ครู และการดำเนินงานของบริษัทเป็นหลัก

3. Trinity College London (ประเทศไทย)

Trinity College London (ประเทศไทย) เป็นศูนย์จัดสอบวัดระดับดนตรีในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นศูนย์สอบจากสหราชอาณาจักรที่มีการจัดสอบมากกว่า 70 ประเทศทั่วโลก และมีผู้สอบกว่า 6 แสนคนต่อปี โดยการสอบวัดระดับความสามารถทางดนตรีของ Trinity College London นั้น มีความครอบคลุมเครื่องดนตรีคลาสสิกทุกประเภท สำหรับจุดประสงค์หลักขององค์กรดังกล่าว คือ การจัดตั้งศูนย์สอบวัดระดับมาตรฐานความสามารถทางดนตรีให้แก่บุคคลทั่วไปให้มีความเท่าเทียมกับมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

สำหรับศูนย์สอบดนตรีของ Trinity College London ในประเทศไทยเป็นเพียงศูนย์สอบย่อยเท่านั้น ศูนย์สอบแห่งนี้มีการดำเนินการจัดสอบมาเป็นเวลามากกว่า 50 ปี โดยปัจจุบันดำเนินการภายใต้การดูแลของ บริษัท เอดูโพรเกรส จำกัด ซึ่งศูนย์สอบภายในประเทศไทยนั้นถือได้ว่าได้รับความนิยมจาก ครูดนตรี นักเรียน และผู้ปกครองไม่น้อยกว่าศูนย์สอบอื่น ๆ ในประเทศไทย ซึ่งทางศูนย์สอบเองก็ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการสอบวัดระดับมาตรฐานความสามารถทางดนตรี ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่หลักขององค์กร โดยการจัดสอบที่เกิดขึ้นนั้นมีผลเป็นอย่างมากต่อวงการดนตรีศึกษาในประเทศไทย เพราะการจัดการสอบวัดระดับความสามารถทางดนตรีโดยใช้มาตรฐานในระดับนานาชาตินั้น เป็นตัวกระตุ้นสำคัญที่ทำให้ครูดนตรี นักเรียนดนตรี ผู้ปกครองและสถาบันต่าง ๆ เห็นความสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้มีความคุณภาพเท่าเทียมในระดับนานาชาติ ซึ่งหากทางสมาคม องค์กรต่าง ๆ ของรัฐและเอกชน รวมทั้งศูนย์สอบได้ทำความร่วมมือและรวมตัวก่อให้เกิดเครือข่ายขึ้น ย่อมจะส่งผลดีอย่างแน่นอนในการจัดตั้งมาตรฐานทางดนตรีในประเทศไทยขึ้น ทั้งนี้อาจต้องอาศัยความช่วยเหลือจากทางศูนย์สอบด้วย ในขณะเดียวกันนอกจากการจัดการสอบวัดระดับความสามารถทางดนตรีแล้ว ทางศูนย์สอบก็ได้มีการจัดกิจกรรมหลากหลายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมอบรม และสัมมนา เพื่อให้ความรู้แก่ครูดนตรี รวมไปถึงกิจกรรมเพื่อการสนับสนุนนักเรียนดนตรีในประเทศไทย แต่เมื่อทำการศึกษา และจะพบว่า กิจกรรมเหล่านั้นเป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการสอบวัดระดับความสามารถของทางศูนย์สอบเพียงอย่างเดียว อันเป็นผลมาจากรูปแบบขององค์กรซึ่งเป็นองค์กรเอกชนรวมไปถึงเป้าหมาย และจุดมุ่งหมายขององค์กรที่มีความชัดเจนในการดำเนินงานอีกด้วย

จากการศึกษาองค์กรและเครือข่ายทางด้านดนตรีภายในประเทศไทยทำให้เกิดข้อสังเกตว่า ประเภทขององค์กรต่าง ๆ นั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดกิจกรรม หรือรูปแบบการดำเนินงานขององค์กรเหล่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นกุญแจสำคัญที่ส่งผลต่อเนื่องมาสู่การพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทย ดังนั้นหากเปรียบเทียบประเภทขององค์กรได้แก่ กลุ่มประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะ และกลุ่มโรงเรียนดนตรี และกลุ่มองค์กรเอกชน (สวทรี ชีวะสาธิต, ม.ป.ป.) แล้วก็จะสามารถเปรียบเทียบได้ดังตารางต่อไปนี้



ตารางที่ 1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบประเภทขององค์กรดนตรีในประเทศไทย

รายละเอียด	กลุ่มประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะ	กลุ่มโรงเรียนดนตรี และกลุ่มองค์กรเอกชน
เป้าหมาย และ จุดมุ่งหมาย	- เพื่อรวมกลุ่มนักดนตรี ครูดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องในสายงานเดียวกัน - เพื่อสนับสนุน และให้ความรู้แบบไม่หวังผล	- เพื่อการทำธุรกิจโรงเรียนดนตรี - เพื่อเป็นโรงเรียนและองค์กรในระดับแนวหน้าของประเทศ
รูปแบบการ ดำเนินงาน	- การดำเนินงานโดยคณะกรรมการบริหาร - มีรูปแบบการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ - ดำเนินการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายช้า - ขอบเขตของการทำงานค่อนข้างแคบ	- ดำเนินงานในรูปแบบของเอกชน - เน้นการดำเนินในเชิงธุรกิจเป็นหลัก - เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย หรือลูกค้าได้ในวงกว้าง - เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว
รูปแบบของกิจกรรม	- กิจกรรมพัฒนาอาชีพ - กิจกรรมสัมมนาวิชาการ ให้ความรู้ในเนื้อหาที่น่าสนใจ - กิจกรรมการแสดงดนตรี	- กิจกรรมดนตรีเพื่อสนับสนุนบุคลากรในองค์กร - กิจกรรมพัฒนา และให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์กร - กิจกรรมอื่น ๆ ที่สนับสนุนกิจการและธุรกิจขององค์กร

ที่มา: ผู้เขียน

จากตารางที่ 1 จะทำให้ทราบถึงความแตกต่างอย่างชัดเจนขององค์กรทั้งสองประเภท กลุ่มองค์กรหรือสมาคมสาธาณะนั้นจะเน้นการดำเนินงานเพื่อให้ความรู้ และเน้นการรวมกันเป็นกลุ่มโดยไม่หวังผลตอบแทน การดำเนินการขององค์กรในลักษณะนี้จะดำเนินงานโดยคณะกรรมการบริหาร โดยจะดำเนินงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน แต่ปัญหาขององค์กรในลักษณะนี้ คือ การขาดการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มสมาชิก ดังนั้นองค์กรลักษณะนี้จะไม่เป็นที่นิยมและไม่เป็นที่รู้จักเท่าที่ควร ดังนั้นสิ่งที่องค์กรเหล่านี้ควรจะต้องเร่งแก้ไข คือ การประชาสัมพันธ์และเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานให้มีความจับใจ ทันสมัยและขยายฐานของสมาชิกให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น สำหรับกิจกรรมขององค์กรนั้นเป็นสิ่งที่มีความเป็นประโยชน์เป็นอย่างมากซึ่งหากมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจและเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาในรูปแบบของการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education) สำหรับครูดนตรี นักเรียน นักดนตรี นักดนตรีศึกษา และผู้สนใจ ทั้งนี้ในการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกัน และการสร้างเครือข่ายร่วมกับองค์กรเอกชน โรงเรียนดนตรีต่าง ๆ รัฐบาล และกลุ่มนายทุนที่มีความเกี่ยวข้องกับแวดวงดนตรี

ในส่วนของกลุ่มองค์กรประเภทเอกชน หรือกลุ่มโรงเรียนดนตรี จะเน้นความเป็นเลิศของการจัดการเรียนการสอน หรือความเป็นเลิศของผลประกอบการเป็นหลัก โดยจะส่งผลอย่างชัดเจนในการกำหนดทิศทางของการดำเนินงานที่เน้นการดำเนินงานอย่างรวดเร็ว เน้นการดำเนินงานในเชิงของธุรกิจเป็นหลัก ซึ่งการดำเนินงานในลักษณะนี้จะมีข้อดีตรงที่มีการดำเนินงานอย่างตรงจุดประสงค์เพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่วางไว้ ซึ่งโดยมากแล้วจะเน้นความเป็นเลิศขององค์กรและผลประกอบการ นอกจากนั้นการดำเนินงานในลักษณะดังกล่าวจะทำให้องค์กรสามารถเข้าถึง



กลุ่มเป้าหมายได้เป็นวงกว้าง แต่ข้อจำกัดของการดำเนินงานในลักษณะนี้นั้นจะส่งผลชัด คือ เนื่องด้วยองค์กรลักษณะนี้จะเน้นองค์กรของตนเองเป็นหลัก ดังนั้นจึงไม่สนใจความเป็นไปของสภาพโดยรวมจะเน้นพัฒนา แก้ไข และให้ความรู้แก่บุคลากร และกลุ่มเป้าหมายขององค์กรตนเองเท่านั้น ซึ่งหากพูดอีกนัยหนึ่ง คือ เน้นเฉพาะเฉพาะผลได้ผลเสียที่องค์กรจะได้รับเท่านั้น โดยลักษณะดังกล่าวจะส่งผลชัดเจนในกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นเหล่านั้นจะจัดขึ้นเพื่อกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เช่น ครูในโรงเรียน นักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น ดังนั้นความรู้ และกิจกรรมดี ๆ ที่ถูกจัดขึ้นก็จะมีผลกับคนเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น การกำจัดข้อบกพร่องในจุดนี้ คือ การจัดตั้งเครือข่ายดนตรีซึ่งองค์กรเอกชนจะได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ และสนับสนุนดนตรีศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยอาจอยู่ในรูปแบบของการให้ความร่วมมือ การให้คำปรึกษาก็สามารถทำได้ ในเมื่อองค์กรเอกชนมีความสามารถและมีความพร้อม หากองค์กรเหล่านี้ได้เข้าร่วมเครือข่ายดนตรีในประเทศไทยแล้ว ย่อมจะต้องเป็นกำลังสำคัญที่จะคอยสนับสนุนและพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทยไปไม่ด้อยไปกว่าองค์กรในลักษณะอื่น ๆ เลย

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่วงการดนตรีศึกษาในประเทศไทยต้องการพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทย คือ เครือข่ายดนตรี และเครือข่ายดนตรีศึกษาในประเทศไทยที่มีความเหนียวแน่น แข็งแกร่ง เป็นเครือข่ายที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างสมาคม ภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งหากมีการรวมกลุ่มขององค์กรจนกลายเป็นเครือข่ายนี้ขึ้น ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาในวงการดนตรีศึกษาอย่างไม่เคยมีมาก่อน

เครือข่ายดนตรีในสหราชอาณาจักร

นอกเหนือไปจากเครือข่ายดนตรีในประเทศไทยแล้ว สหราชอาณาจักรก็เป็นตัวอย่างที่ดีในการนำเสนอเครือข่ายดนตรีที่มีความเข้มแข็ง มีความร่วมมือที่เหนียวแน่น และมีความเชื่อมโยงกันขององค์กรต่าง ๆ ในเครือข่าย ซึ่งจะขอยกตัวอย่างเครือข่าย และองค์กรดนตรีในสหราชอาณาจักรที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดงาน Music & Drama Expo ซึ่งงานวิชาการด้านดนตรีที่จัดขึ้นนี้ถือเป็นตัวอย่างสำคัญที่แสดงถึงความร่วมมือของเครือข่ายดนตรี เพราะงานนี้เป็นการให้ความร่วมมือขององค์กรสำคัญในสหราชอาณาจักรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการจัดงานนี้รวบรวมทั้งการประชุมวิชาการ งานสัมมนา การให้การศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู การออกร้านของร้านเครื่องดนตรี สำนักพิมพ์ดนตรี ศูนย์สอบวัดระดับความสามารถทางดนตรี ซึ่งงานนี้ไม่ได้เป็นงานที่ให้ความรู้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นงานที่เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีโอกาสพบปะ รวมกลุ่ม แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและสร้างความเหนียวแน่นขององค์กรต่าง ๆ ในเครือข่ายและเป็นการสนับสนุนให้มีความเหนียวแน่นของเครือข่ายเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งความแข็งแรงของเครือข่ายนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายสามารถเข้าถึงองค์กรต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นเมื่อเข้าถึงกลุ่มบุคลากรได้มากเท่าไรการทราบถึงความเป็นไป ปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ก็จะสามารถทำได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในแต่ละองค์กร รวมไปถึงการระดมความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดก็จะสามารถดำเนินไปได้ด้วยความรวดเร็ว และได้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อผ่านการรวมตัวของเครือข่ายดนตรี



สำหรับองค์กรต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักรนั้นมีจำนวนมากโดยมีองค์กรในลักษณะเช่นเดียวกับองค์กรและเครือข่ายดนตรีในประเทศไทย คือ ประเภทองค์กรสาธารณะและประเภทองค์กรเอกชน โดยจะขอยกตัวอย่างองค์กรซึ่งมีความสำคัญและมีบทบาทในการพัฒนางานดนตรีและดนตรีศึกษาที่ชัดเจนในสหราชอาณาจักร เพื่อให้เห็นลักษณะของการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม และเป้าหมายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน สำหรับองค์กรที่ไม่แสวงหารายได้ หรือองค์กรเพื่อสาธารณะจำนวน 2 องค์กร คือ Musicians' Union และ National Union of teachers โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. Musicians' Union (MU)

องค์กร Musicians' Union เป็นองค์กรที่ถูกก่อตั้งขึ้นในเมืองแมนเชสเตอร์ ในปี ค.ศ. 1893 ในปัจจุบันมีความครอบคลุมทั่วสหราชอาณาจักรแล้ว 60 สาขา การดำเนินงานขององค์กรนั้นจะมีการจัดการทั้งในด้านงบประมาณ รายงานต่าง ๆ การจัดงานแสดงดนตรี การจัดงานประชุมวิชาการ และการจัดทำเอกสาร โดยทางองค์กรจะให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ทำให้องค์กรมีจุดเด่นเป็นอย่างมากในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยเน้นการสร้าง ความแตกต่างโดยอยู่บนพื้นฐานของมุมมองทางวัฒนธรรมของอังกฤษและวิถีชีวิตของชาวอังกฤษเป็นหลัก องค์กรนี้ได้มีบทบาทมากในวงการดนตรีและดนตรีศึกษาในสหราชอาณาจักรโดยแสดงออกผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการให้คำปรึกษาและแนวทางด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรี เช่น นักดนตรี ดนตรีศึกษา ผู้ประพันธ์เพลง นอกจากนั้นยังมีโครงการต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาและจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อตอบสนองและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เช่น การจัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือนักดนตรีที่ต้องแสดงดนตรีฟรีภายใต้โครงการ “Work not play” เป็นต้น (Musicians' Union, 2017) การจัดกิจกรรมในรูปแบบของโครงการต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะแสดงถึงการเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น และแสดงถึงการให้ความร่วมมือขององค์กร และเครือข่ายต่าง ๆ ซึ่งเมื่อโครงการเหล่านี้ถูกดำเนินการ ปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมจะได้รับการแก้ไขและจัดไปในท้ายที่สุด การสร้างเครือข่ายเป็นอีกประเด็นที่องค์กรนี้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยมีการเปิดโอกาสให้มีการติดต่อสื่อสารสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งผ่านการติดต่อภายในองค์กรและท้ายที่สุดการสนับสนุนทางด้านการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรเห็นความสำคัญ โดยมีการจัดทำเอกสาร งานวิจัย บทความ วารสารเพื่อนำเสนอข้อมูล และรวบรวมข้อมูลทางด้านดนตรีที่มีอยู่อย่างทันสมัยและครบครัน

2. National Union of teachers (NUT)

องค์กร National Union of Teachers หรือสหภาพครูแห่งชาติของสหราชอาณาจักร เป็นองค์กรที่มีจุดมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดเครือข่ายการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาดนตรีศึกษาในสหราชอาณาจักร ซึ่งสหภาพได้ถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2011 โดยเกิดขึ้นจากความต้องการที่จะผลักดันและเห็นความสำคัญของดนตรีศึกษาในสหราชอาณาจักร (National Union of Teachers, 2017) สำหรับกลุ่มเป้าหมายของสหภาพ คือ ครูดนตรีในโรงเรียนของสหราชอาณาจักร ปัจจุบันได้มีสหภาพในลักษณะเดียวกันที่ดำเนินงานและให้ความร่วมมือกัน คือ สหภาพนักดนตรี (Musicians' Union) องค์กรทั้งสองได้มีแนวทางและมีการให้ความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาดนตรีศึกษาในระดับโรงเรียนและการศึกษาขั้นพื้นฐานในสหราชอาณาจักร โดยสมาชิกครูดนตรีนั้นก็จะเข้าร่วมสหภาพทั้งสอง



เพื่อลดอัตราการตกงานเช่นกัน ดังนั้นการร่วมมือกันระหว่างสองสหภาพก็เป็นสิ่งที่ทำให้สมาชิกได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียม ทั้งในด้านสิทธิการทำงาน การพัฒนาอาชีพครูดนตรีรวมทั้งการเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในโครงการดนตรีสำหรับเยาวชน นอกเหนือไปจากครูดนตรีที่ทำงานในโรงเรียนแล้วสหภาพยังเปิดโอกาสให้นักดนตรี ครูสอนดนตรีที่ไม่ได้ทำงานในโรงเรียนก็สามารถเข้าร่วมสหภาพได้เช่นเดียวกัน

สำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยสหภาพครูดนตรีนั้นประกอบไปด้วย กิจกรรมที่สนับสนุนอาชีพครูดนตรี ไม่ว่าจะเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ครูใหม่ ครูปัจจุบัน และครูที่เกษียณอายุ ทั้งด้านการงานและด้านสุขภาพ แม้แต่กิจกรรมที่ให้ความรู้และส่งเสริมอาชีพของครูดนตรี นอกจากนั้นยังมีการเน้นประเด็นความเท่าเทียมในอาชีพครูดนตรี ไม่ว่าจะเป็นความเท่าเทียมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านเชื้อชาติ ด้านศาสนา ด้านเพศสภาพ เป็นต้น การจัดโครงการต่าง ๆ ก็มีส่วนช่วยและมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการระดมทุนสนับสนุนการจัดการทดสอบของประเทศ การพัฒนาให้ดนตรีศึกษามีความสำคัญเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ยังมีกระบวนการแก้ปัญหาภาระงานที่มากเกินไปของครูดนตรี โดยมีการทบทวนและจัดระบบการมอบหมายภาระงานให้ครูดนตรีอย่างเหมาะสม รวมไปถึงการเรียกร้องสิทธิการขึ้นและจ่ายเงินเดือนของครูดนตรี อันสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายเพื่อพัฒนาครอบคลุมไปถึงคุณภาพชีวิตของครูดนตรี นอกเหนือจากกิจกรรมที่ได้กล่าวมา การให้คำปรึกษา และเป็นที่ปรึกษาแก่ครูดนตรีก็มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อครูดนตรี

จะเห็นได้ว่าองค์กรสาธารณะในสหราชอาณาจักรนั้นมีความเหนียวแน่นของเครือข่ายอย่างเห็นได้ชัด โดยทั้งสององค์กร หรือสหภาพนั้น ถึงแม้จะมีบทบาทหน้าที่ที่มีความแตกต่างกัน แต่ก็มี การสร้างเครือข่าย สร้างความร่วมมือต่อกันจนเกิดเป็นการทำงานร่วมกันในการพัฒนา และกำหนดทิศทางในการดำเนินงานของเครือข่ายที่เกิดขึ้น เมื่อเครือข่ายเกิดขึ้นแล้วสิ่งแรกที่สะท้อนให้เห็นได้ชัด คือ ผลที่เกิดขึ้นกับคนกลาง หรือครูดนตรี นักดนตรี บุคลากรทางดนตรี และระบบดนตรีศึกษา ได้รับการสนับสนุน การแก้ไขปัญหา และได้รับความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังได้เกิดเครือข่ายย่อย ๆ ระหว่างบุคลากรในองค์กร ซึ่งก็จะย้อนกลับไปเพิ่มความแข็งแกร่งของเครือข่ายหลักเพิ่มมากขึ้น

3. สำนักพิมพ์ Rheingold

สำนักพิมพ์ Rheingold เป็นสำนักพิมพ์ชั้นนำเฉพาะทางสำหรับดนตรีและศิลปะการแสดงต่าง ๆ ซึ่งจะรวบรวมนิตยสาร การแนะนำในเนื้อหาและขอบเขตที่ครอบคลุม ซึ่งทางสำนักพิมพ์มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตผลงานคุณภาพที่มีความน่าเชื่อถือ และมีความโดดเด่นในระดับชั้นไม่เพียงแต่การผลิตนิตยสารเป็นงานหลักเท่านั้น แต่ทางสำนักพิมพ์ยังได้มีการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในเชิงดนตรีศึกษาเป็นอย่างมาก มีนิตยสารเฉพาะทางเกี่ยวกับดนตรีศึกษาในเชิงลึก เพื่อเปิดโอกาสในการกระจายข่าวสารและให้ความรู้ในเชิงดนตรีศึกษา ไม่เพียงเท่านั้นสำนักพิมพ์ยังตีพิมพ์เอกสารประกอบการสอนดนตรีต่าง ๆ ทั้งโน้ตเพลง หนังสือเรียน และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งหากพิจารณาจากภายนอกแล้วก็จะไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของสำนักพิมพ์ว่ามีความเกี่ยวข้องกับวงการดนตรีศึกษาอย่างไร แต่แท้จริงการพิมพ์แบบเรียน โน้ตเพลงนั้น คือการผลิตสื่อการสอนหลักในชั้นเรียน



ซึ่งมีความสำคัญที่จะขาดไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าสำนักพิมพ์จะเป็นผู้รอบรู้เกี่ยวกับความเป็นไปในวงการดนตรีศึกษา รวมทั้งทิศทางของการศึกษาทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต (Rhinegold Publication, 2017)

สำหรับบทบาทหน้าที่ของสำนักพิมพ์ ไม่ได้มีเพียงแค่จัดพิมพ์งานพิมพ์เท่านั้น แต่สำนักพิมพ์แห่งนี้กลับเป็นกำลังสำคัญในการจัดทำโครงการต่าง ๆ การจัดงานประชุมวิชาการ งานสัมมนา อย่างเช่น งาน Music & Drama Expo ที่จัดขึ้นทุกปีนั้น สำนักพิมพ์ก็เป็นผู้สนับสนุนหลักในการจัดงาน ซึ่งเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดเครือข่ายดนตรีเพิ่มมากขึ้น หากมองในมุมธุรกิจก็จะมีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่หากมองในมุมของการศึกษาแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการสร้างเครือข่ายและเป็นการสนับสนุนความแข็งแกร่งของเครือข่ายที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มมากขึ้น ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะทราบถึงความเป็นไปในแวดวงดนตรีศึกษา ซึ่งเมื่อมีปัญหาที่จะสามารถที่จะแบ่งปันและแสวงหาวิธีการแก้ไข โดยผ่านการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรในเครือข่ายได้อย่างทันทั่วทั้งที่ นอกเหนือไปจากกิจกรรมดังกล่าวมาแล้วทางสำนักพิมพ์ยังมีการจัดแสดงคอนเสิร์ตต่าง ๆ และมีสถานีโทรทัศน์เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ด้านดนตรีอีกด้วย

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของเครือข่ายดนตรีในสหราชอาณาจักรทำให้เห็นถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างประเภทขององค์กรและเครือข่ายดนตรี ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบประเภทขององค์กรดนตรีในสหราชอาณาจักร

รายละเอียด	กลุ่มประเภทสมาคม และองค์กรสาธารณะ	กลุ่มโรงเรียนดนตรี และกลุ่มองค์กรเอกชน
เป้าหมาย และ จุดมุ่งหมาย	- เพื่อรวมกลุ่มเฉพาะทางด้านดนตรี และดนตรีศึกษา - เพื่อเป็นเครือข่ายกลางในการพัฒนาอาชีพ - เพื่อสนับสนุน และให้ความรู้แบบไม่หวังผล	- เพื่อการประกอบธุรกิจ - เพื่อเป็นองค์กรในระดับแนวหน้า - เพื่อสนับสนุนวงการดนตรี และดนตรีศึกษา
รูปแบบการดำเนินงาน	- ดำเนินการโดยเน้นกลุ่มเป้าหมายชัดเจน - สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างกว้างขวาง - มีการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กร	- ดำเนินงานในรูปแบบของเอกชน - เน้นการดำเนินในเชิงธุรกิจเป็นหลัก - เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย หรือลูกค้าได้ในวงกว้าง - เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว - ดำเนินงานโดยมีเครือข่ายร่วมกับองค์กรในทุกรูปแบบ - เป็นแนวหน้า และกำลังสำคัญของเครือข่าย
รูปแบบของกิจกรรม	- กิจกรรมพัฒนาอาชีพ - กิจกรรมสัมมนาวิชาการ ให้ความรู้ในเนื้อหาที่น่าสนใจ - กิจกรรมการแสดงดนตรี - การเป็นที่ปรึกษาของกลุ่มสมาชิก เพื่อรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปแก้ไข และพัฒนาต่อ - กิจกรรมโครงการต่าง ๆ	- กิจกรรมดนตรีเพื่อสนับสนุนบุคลากรในองค์กร - กิจกรรมพัฒนา และให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์กร - กิจกรรมอื่น ๆ ที่สนับสนุนกิจการ และธุรกิจขององค์กร

ที่มา: ผู้เขียน



จากตารางที่ 2 ทำให้ทราบว่าองค์กรดนตรีในสหราชอาณาจักรทั้ง 2 ประเภท อันประกอบไปด้วย องค์กรสาธารณะและองค์กรเอกชน ไม่ได้มีความแตกต่างในการดำเนินงานเท่าใดนัก เพราะแต่ละองค์กรต่างมีแนวทางในการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน อันเนื่องมาจากการมีทัศนคติที่มองเห็นถึงความสำคัญของดนตรีศึกษาและมุ่งเน้นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาและเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อดนตรีศึกษาในสหราชอาณาจักร โดยองค์กรทั้งสองประเภทต่างให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือต่อกัน ซึ่งหากวิเคราะห์ให้ดีแล้ว ความสำเร็จ และการสนับสนุน รวมไปถึงการดำเนินงานในทิศทางเดียวกันนั้น เป็นผลมาจากการรวมกลุ่มระหว่างองค์กรซึ่งก่อให้เกิด “เครือข่ายดนตรี” ที่มีการสนับสนุนกัน และมีการดำเนินการร่วมกันภายใต้แนวคิดที่วางอยู่ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งประเทศไทยนั้น มีศักยภาพ และมีองค์กรในลักษณะเดียวกันกับสหราชอาณาจักร ขาดเพียงแต่การสร้าง “เครือข่ายดนตรี” ภายในประเทศเท่านั้น

แนวทางสำหรับการสร้างเครือข่ายดนตรีเพื่อพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาเครือข่ายดนตรีในประเทศไทยและเครือข่ายดนตรีในสหราชอาณาจักร ทำให้พบว่า องค์กรดนตรีในประเทศไทยนั้นยังมีปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องเร่งพัฒนาและยังมีช่องว่างในการพัฒนาองค์กรดนตรีในประเทศไทยเพื่อการก้าวไปสู่เครือข่ายดนตรีสำหรับการพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างความสัมพันธ์ของเครือข่ายย่อยเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งภายในองค์กร

การสร้างความสัมพันธ์ของเครือข่ายย่อยภายในองค์กรนั้น เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญ ที่ช่วยสนับสนุน และมีผลโดยตรงต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กรด้วยเช่นกัน Jeff Bezos ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ Amazon ได้เสนอทฤษฎีของการสร้างความแข็งแกร่งในองค์กรผ่านทฤษฎี “Two Pizza Rules” ซึ่งเสนอแนะแนวทางในการจัดการองค์กรให้เหมาะสม โดยจำนวนคนภายในองค์กร ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพ ขนาด การดำเนินงานขององค์กร เมื่อองค์กรมีความเหมาะสมทั้งในด้านจำนวนคนและภาระงานแล้ว ก็จะเกิดความสมดุล ลดปัญหาความขัดแย้งภายในองค์กร ซึ่งจะทำให้องค์กรนั้นสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น (Giang, 2013)

นอกจากนี้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์กรก็มีความสัมพันธ์ไม่น้อย ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์กรนั้นจะเกิดขึ้นจากผู้บริหารองค์กรและการทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในองค์กรนั้น ไม่เพียงเท่านั้นการสร้างบรรยากาศของการให้ความร่วมมือ การมีส่วนร่วม การช่วยเหลือและแบ่งปัน รวมทั้งการไว้วางใจกันของสมาชิกในองค์กร ปัจจัยเหล่านี้เองที่จะเป็นกุญแจในก่อให้เกิดความแข็งแกร่งขององค์กร

2. การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กร

จรรยาพร ธรณินทร์ (2550) ได้เสนอแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรไว้ดังนี้ ในการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรจะเกิดเป็นเครือข่ายนั้น จะต้องเกิดขึ้นจากการที่ทุกองค์กร หรือทุกส่วนที่มีความเกี่ยวข้องนั้นจะต้องมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีสิทธิ และมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน ซึ่งการดำเนินงานนั้นควรจะเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กร ไม่ควรปล่อยให้มีการดำเนินงาน



โดยให้ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้สั่งการเพียงผู้เดียว แต่กระบวนการต่าง ๆ ควรเกิดจากการประชุม และเสนอแนวทางในการพัฒนาและการดำเนินงานร่วมกัน โดยท้ายที่สุดแล้วการดำเนินงานร่วมกัน ก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ

สำหรับระดับการความร่วมมือระหว่างองค์กรนั้นก็มีส่วนสำคัญ ซึ่งระดับความร่วมมือ นั้นจะสามารถกำหนดรูปแบบของการดำเนินงานและทิศทางการดำเนินงานขององค์กร หากระหว่างองค์กร มีความร่วมมือมาก ก็ย่อมก่อให้เกิดเป็นเครือข่ายได้มากเท่านั้น โดยเครือข่ายเป็นเหมือนก้าวแรก ที่จะก่อให้เกิดการประสานงาน การให้ความร่วมมือ และนำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน แต่เนื่องด้วยสภาพประเภทขององค์กรที่ต่างกันจึงทำให้การสร้างความร่วมมือเป็นเครือข่ายนั้น เป็นทางเลือกแรกและทางเลือกที่ดีที่สุดที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาของความร่วมมือระหว่างองค์กร ที่จะมากขึ้นในอนาคต โดยมีรายละเอียดดังนี้ (จรรยาพร ธรณินทร์, 2550)

ตารางที่ 3 ตารางแสดงความสัมพันธ์ของระดับการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร

ต่ำ	เครือข่าย (Networking)	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามอัธยาศัย เป็นแหล่งข้อมูลต่อกัน ต้องอาศัยเวลา และความไว้วางใจกัน ในความร่วมมือน้อย
	ประสานงาน (Coordination)	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลจัดกิจกรรมตามเป้าหมายร่วมกัน มีกิจกรรมที่ต้องประสานตกลงกัน มีข้อจำกัดในการทำงาน และบริการไม่ซ้ำซ้อน
	ความร่วมมือ (Cooperation)	แลกเปลี่ยนข้อมูล ใช้ทรัพยากรร่วมกัน ต้องใช้เวลา และมีความไว้วางใจกันมาก
สูง	ทำงานร่วมกัน (Collaboration)	ทำทุกอย่างตามทุกข้อ แต่มีการสร้างศักยภาพผู้ทำงานสองฝ่ายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีระบบบริหารที่ต้องพึ่งพากันเพื่อให้งานสำเร็จ มีการใช้ทรัพยากร และมีเงื่อนไขผูกพัน เท่ากันทั้งสองฝ่าย

ที่มา: จรรยาพร ธรณินทร์ (2550)

3. การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับครุตนตรี

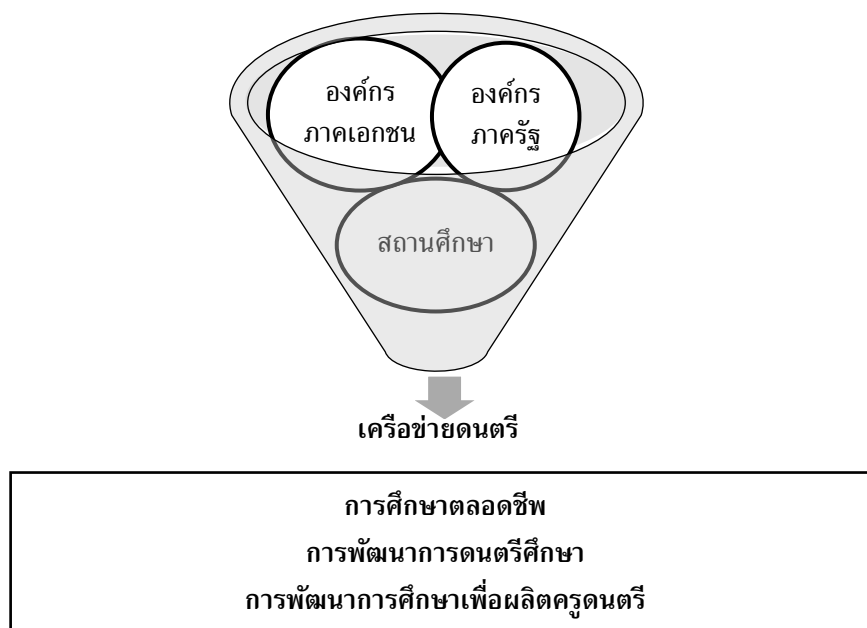
การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับครุตนตรีเป็นกระบวนการที่ต่อยอด และเป็นเหมือนเป้าหมายสูงสุด ในการสร้างเครือข่ายครุตนตรินั้นจะสามารถพัฒนาระบบครุตนตรีศึกษา ได้ทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของผู้เรียนและในแง่ของผู้สอน แต่สิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ การพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับครุตนตรี ซึ่งเครือข่ายครุตนตรีจะสามารถพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับ ครุตนตรีได้จากการร่วมมือกันระหว่างองค์กรในเครือข่ายครุตนตรี ซึ่งควรจะประกอบไปด้วย องค์กรของรัฐ มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา สมาคมครุตนตรีต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรในภาคเอกชน สาเหตุที่ควรจะมี การรวมกลุ่มกันระหว่างองค์กรของรัฐ สถานศึกษา และภาคเอกชน เนื่องจากสามองค์กรหลักนี้ เป็นตัวกำหนดทิศทางในการวางแผนการพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับครุตนตรี

การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาระบบการศึกษาสำหรับครุตนตรินั้น แต่ละองค์กรจะมีบทบาท หน้าที่ที่แตกต่างกัน โดยองค์กรของรัฐจะเป็นหน่วยงานที่กำหนดนโยบายหลักทางการศึกษา ซึ่งในระบบ การศึกษาของครุตนตรีจะต้องมีความเชื่อมโยงกับนโยบายที่ภาครัฐกำหนด ทั้งนี้นโยบายที่รัฐกำหนด



ก็จะมีความเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติตาม แต่ในการพัฒนาการศึกษาสำหรับครูดนตรีนั้นยังต้องมองไปจนกระทั่งถึงภาคเอกชนซึ่งจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการเป็นหนึ่งใน “ผู้ใช้บัณฑิต” ดังนั้นสถานศึกษาก็จะต้องทราบถึงความต้องการของภาคเอกชน ไม่เพียงเท่านั้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก็ต่างมีกำลังความสามารถที่จะให้การสนับสนุนการศึกษาของครูดนตรีในประเทศได้ นอกจากนั้นหากมีความร่วมมือจากองค์กรเอกชนก็จะเป็นกำลังและเปิดโลกทัศน์ในแง่มุมมองธุรกิจสำหรับการพัฒนาการศึกษาสำหรับครูดนตรีได้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สามหน่วยงานจะต้องร่วมมือและสร้างเครือข่ายร่วมกันเพื่อการพัฒนาการศึกษาของครูดนตรีให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อครูดนตรีที่จบการศึกษาจะได้เป็นครูดนตรีที่มีคุณภาพและมีความรอบรู้ พร้อมสำหรับการพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศไทยต่อไป

ในอีกแง่หนึ่งสำหรับการรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายดนตรี จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า แต่ละองค์กรในทุกประเภทต่างเน้นการให้ความรู้ด้านดนตรีศึกษาผ่านการประชุม สัมมนา การสอน ดังนั้นเมื่อมีการสร้างเครือข่ายก็จะสามารถก่อให้เกิดการจัดการศึกษาตลอดชีพสำหรับครูดนตรี เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างสม่ำเสมอแก่ครูดนตรีในประเทศไทย เพราะการเป็นครูต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ



ภาพที่ 1 แสดงลักษณะเครือข่ายทางดนตรี

ที่มา: ผู้เขียน

บทสรุป

จากการศึกษาทำให้พบว่า ในประเทศไทยนั้นมีองค์กรต่าง ๆ ที่คอยให้การสนับสนุนการดำเนินงานของดนตรีศึกษาในประเทศไทยเช่นเดียวกันกับในสหราชอาณาจักร แต่สิ่งที่องค์กรดนตรีในประเทศไทยนั้นขาดไป คือ เครือข่ายดนตรีที่เข้มแข็งเหมือนในสหราชอาณาจักร หากว่าองค์กรต่าง ๆ ทั้งองค์กรสาธารณะและองค์กรเอกชนหันหน้ามาพูดคุย ทำความเข้าใจ สร้างความเชื่อมโยง และการสนับสนุนกันระหว่างองค์กร มีการแลกเปลี่ยนความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การให้ทุน



สนับสนุนกันและกัน รวมทั้งการร่วมมือกันเพื่อหาทุนสนับสนุนการทำงานขององค์กร ก็จะสามารถเกิดเป็นเครือข่ายดนตรีที่เข้มแข็งให้แก่วงการดนตรีและดนตรีศึกษาได้อย่างแน่นอน ซึ่งหากเกิดเครือข่ายดังกล่าวขึ้นก็ย่อมส่งผลดีให้แก่วงการดนตรีศึกษาในประเทศไทยให้มีการพัฒนาและต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการจัดการศึกษา การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้ของครูดนตรีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด รวมถึงการเพิ่มโอกาสของการยกระดับสถาบันดนตรีและยกระดับความสามารถทางดนตรีของประเทศไทยให้ทัดเทียมกับประเทศชั้นนำของโลกได้

รายการอ้างอิง

- จรรยาพร ธรณินทร์. (2550, 19 ตุลาคม). การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการแบบเครือข่าย.
http://www.moe.go.th/moe/upload/news20/FileUpload/2806_1169.ppt
- โรงเรียนดนตรีสยามกลการ. (2560). <http://th.yamaha.com/>
- สถาบันดนตรีเคพีเอ็น. (2557). <http://www.kpnmusic.com/>
- สมาคมครูดนตรีประเทศไทย. (2560). สมาคมครูดนตรี (ประเทศไทย).
<http://www.krudontrithailand.com/index.php>
- สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2560). <http://www.music-associate.org/th-TH/contact/8-past-activity>
- สาวิตรี ชีวะสาธณ. (ม.ป.ป.). หลักการสื่อสารองค์กร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
http://www.teacher.ssru.ac.th/sawitree_ch/file.php/1/COC1101/powerpoint/OGC_C1.pdf
- Giang, V. (2013, October 29). *The 'Two Pizza Rule' Is Jeff Bezos' Secret to Productive Meetings*.
<http://www.businessinsider.com/jeff-bezos-two-pizza-rule-for-productive-meetings-2013-10>
- Music & Drama Education Expo. (2017). <http://musicanddramaeducationexpo.co.uk/london/>
- Musicians' Union. (2017). <http://www.musiciansunion.org.uk/>
- National Union of Teachers. (2017.). <https://www.teachers.org.uk/>
- Rhinegold Publishing. (2017). <http://www.rhinegold.co.uk/rhinegold-publishing/magazines/music-teacher/>